

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně: **Ing. G. R.**
zastoupené advokátkou JUDr. Dagmar Soukenkovou
sídlem Čs. legií 1364/20, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Generální ředitelka Generálního finančního ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 3. 2020 č. j. 13310/20/7400-11196-403266,
ve věci státní služby,

takto:

- I. Rozhodnutí Generální ředitelky Generálního finančního ředitelství ze dne 2. 3. 2020 č. j. 13310/20/7400-11196-403266 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Dagmar Soukenkové, advokátky, sídlem Čs. legií 1364/20, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 9. 12. 2019 č. j. 92459/19/7432-20290-809895, kterým byla žalobkyně s účinností od 1. 1. 2020 zařazena do 10. platové třídy, byl jí určen platový tarif 29 090 Kč, byl jí s účinností od 1. 1. 2020 odebrán příplatek za vedení, s účinností od 1. 1. 2020 jí byl stanoven měsíční plat ve výši 39 390 Kč sestávající z platového tarifu 29 090 Kč, osobního příplatku 6 500 Kč a zvláštního příplatku 3 800 Kč a rozhodnuto o tom, že s účinností od 1. 1. 2020 jí přísluší označení rada.
2. Žalobkyně se dovolává ust. § 79 odst. 2 písm. e) zák. č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní službě“), podle něhož ke snížení platové třídy bez souhlasu státního zaměstnance může dojít jen v případech stanovených zákonem nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu. Ust. § 17 zákona o státní službě pak neumožňuje při přijímání systemizace pro nový kalendářní rok snížit platovou třídu bez souhlasu státního zaměstnance.
3. Žalobkyně nerozporuje, že od 1. 1. 2020 již nevykonává funkci zástupce vedoucího oddělení, její služební místo však dosud zrušeno nebylo a ke změně platu bylo přistoupeno bez jejího souhlasu. Žalovaná má podle zákona o státní službě jiné možnosti, jak situaci řešit (zrušení stávajícího služebního místa a vytvoření nového), těch však nevyužila. V této souvislosti se dovolává též závěru č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 25. 11. 2016 (dále jen „závěr poradního sboru“).

B.

4. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že na rozdíl od změny systemizace v průběhu roku (§ 18 zákona o státní službě) pro systemizaci nejsou pro novou systemizaci (§ 17) stanovena žádná omezení, tedy ani omezení souhlasem státního zaměstnance se snížením platové třídy. Ani ustanovení § 18 zákona o státní službě však nevyžaduje souhlas zaměstnance, dochází-li v důsledku změny systemizace ke snížení platové třídy jen o jednu.
5. Ani zákon o státní službě ani příslušné služební předpisy nespojují přípustnost změny systemizace s předchozím souhlasem státního zaměstnance, neboť samotný zákon stanoví pravidla přípustnosti takové změny. Pokud by systemizace podle § 17 zákona o státní službě (v ní obsažené změny oproti předchozí systemizaci) byla vázána na předchozí souhlas dotčených státních zaměstnanců, mohlo by docházet k zablokování zamýšlených organizačních změn, které naopak mají sloužit k optimalizaci chodu úřadu. Žalované se jako nereálná jeví situace, kdy by státní zaměstnanec bez výhrad souhlasil se snížením jeho platové třídy.
6. Jakkoli závěr poradního sboru pro takovou situaci doporučuje zrušení dosavadního služebního místa a zřízení nového, takový postup představuje pro státního zaměstnance výrazně horší situaci než jen snížení platové třídy bez jeho souhlasu. Pokud by tak bylo postupováno, dospělo by se patrně ke stejnému výsledku, avšak za současného rizika, že na nově zřízené služební místo by mohl být z velké škály různých důvodů zařazen jiný zaměstnanec a pokud by se pro žalobkyni nenašlo jiné vhodné služební místo, musela by

být zařazena mimo výkon služby (§ 62 odst. 1 zákona o státní službě) a následně by s ní i případně musel být skončen služební poměr [§ 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě]. Závěr poradního sboru pak nepředstavuje obecně závazný právní předpis, ale přibližuje se spíše metodickému pokynu doporučujícího charakteru. Některé dřívější závěry poradního sboru již byly navíc překonány.

7. Od 1. 1. 2020 již žalobkyně nevykonává funkci zástupce vedoucího oddělení, což nezpochybňuje. Její práce tak odpovídá 10. platové třídě, do níž byla napadeným rozhodnutím zařazena. To vyplývá i ze srovnání Popisu služební činnosti ze dne 30. 5. 2017 a Charakteristiky služebního místa pro státního zaměstnance účinné od 1. 1. 2020.

C.

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

D.

9. Mezi účastnicemi je nesporné a z obsahu spisové dokumentace soud ověřil, že žalobkyně byla zařazena do 31. 12. 2019 na služebním místě č. **321493** na územním pracovišti Ostrava I, odboru kontrolním II, oddělení kontrolním II a podle Popisu služební činnosti ze dne 30. 5. 2017 byla její práce popsána takto (číslování odrážek doplnil krajský soud):
 - „- (1.) *komplexně vykonává a koordinuje činnosti spojené s výkonem daňové kontroly*
 - (2.) *vede postup k odstranění pochybností a provádí vyhledávací činnost*
 - (3.) *samostatně provádí náročné kontroly u daňových subjektů*
 - (4.) *specializuje se na daň z přidané hodnoty a v rámci této specializace poskytuje informace ostatním státním zaměstnancům/zaměstnancům, v rámci své specializace koordinuje a usměrňuje činnosti Oddělení kontrolního II, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen k výkonu státní služby*
 - (5.) *vyhotovuje zprávy o daňových kontrolách a zajišťuje jejich projednání s daňovým subjektem, případně s dalšími osobami zúčastněnými na řízení*
 - (6.) *předává podklady pro vyměření daně odboru vyměřovacímu*
 - (7.) *zpracovává stanoviska k odvoláním vůči platebním výměrům, dodatečným platebním výměrům*
 - (8.) *vede daňové a správní řízení v souvislosti s kontrolní činností*
 - (9.) *zpracovává protokoly a rozhodnutí v souvislosti s postupem při správě daní*
 - (10.) *provádí místní šetření*
 - (11.) *ukládá pokuty v blokovém řízení*
 - (12.) *provádí kontroly majetkově, kapitálově, personálně či jinak propojených daňových subjektů, u nichž je vzhledem k charakteru jejich činnosti předpoklad nelegálního ovlivňování daňových povinností*
 - (13.) *v případě nepřítomnosti přímého představeného tohoto zastupuje, vede státní zaměstnance/zaměstnance oddělení a organizuje jejich činnost, ukládá jim služební/pracovní úkoly, organizuje, řídí a kontroluje výkon jejich služby/práce a dává jim k tomu příkazy*

- (14.) *v nepřítomnosti přímého představeného poskytuje státním zaměstnancům/zaměstnancům oddělení všechny dostupné informace potřebné pro úspěšné plnění jejich služebních úkolů*
- (15.) *v nepřítomnosti přímého představeného kontroluje dodržování a využívání služební/pracovní doby státních zaměstnanců/zaměstnanců oddělení a včasné plnění služebních a pracovních úkolů*
- (16.) *v nepřítomnosti přímého představeného určuje podřízeným státním zaměstnancům/zaměstnancům čerpání pracovního volna*
- (17.) *v nepřítomnosti přímého představeného seznamuje státní zaměstnance/zaměstnance oddělení s novými služebními předpisy, vnitřními předpisy, ostatními akty řízení a postupy důležitými pro plnění služebních a pracovních úkolů*
- (18.) *plní další úkoly na příkaz nadřízeného představeného, které svou náročností odpovídají nejvyšší platové třídě, do které je státní zaměstnanec zařazen“.*

10. Do 30. 12. 2019 byla žalobkyně zařazena do 11. platové třídy a její plat zahrnoval i příplatek za vedení. Příslušelo jí označení odborný rada.
11. Systemizací účinnou od 1. 1. 2020 došlo k zániku oddělení kontrolního II, přejmenování oddělení kontrolního III na oddělení kontrolní II a zařazení žalobkyně na oddělení kontrolní II (dříve III) bez výkonu funkce zástupce vedoucího oddělení. Její služební místo je stále označováno č. 321493 s tím, že podle Charakteristiky služebního místa státního zaměstnance, kterou žalobkyně převzala 13. 12. 2019, vykonává žalobkyně nadále činnosti uvedené dříve v odrážkách označených soudem č. 1. – 2., 5. – 12., 18. popisu služební činnosti (některé odrážky jsou přeformulovány, obsah však zůstává stejný). V Charakteristice jsou nové dvě odrážky:

„- *Využívá všech možností daných daňovým řádem pro správné stanovení daňových povinností.*

- *Tyto výše uvedené činnosti jsou spojeny s mimořádným rizikem, spočívajícím v obrožení života nebo zdraví nebo s jiným závažným rizikem, při ochraně zájmů států proti neoprávněným individuálním zájmům.“*

12. Pro účely tohoto řízení lze shrnout, že od 1. 1. 2020 z vykonávaných činností vypadly činnosti spojené se zastupováním vedoucího oddělení.
13. Od 1. 1. 2020 byla žalobkyně (jak je konstatováno již v bodě 1. tohoto odůvodnění) zařazena do 10. platové třídy, byl jí odňat příplatek za vedení a bylo deklarováno, že jí přísluší označení rada.

E.

14. Krajský soud má za to, že spor mezi účastnicemi prameni z absence definice pojmu „služební místo“ v zákoně o státní službě.
15. Na tuto definici lze co do obsahového vymezení služebního místa usuzovat zejm. z ust. § 24 odst. 1, § 24 odst. 7 písm. b), § 30 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. d), § 44 písm. d), f), g), h), § 47 odst. 1, § 49 odst. 1, 2, 3, § 51 odst. 5, § 60 odst. 1, 2, § 61 odst. 1, 2, § 62 odst. 1, § 70 odst. 1, 3, § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě.
16. Podle § 24 odst. 1 zákona o státní službě na obsazení volného služebního místa se koná výběrové řízení.

17. Podle § 24 odst. 7 písm. b) zákona o státní službě oznámení o vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat údaje o služebním místě, které má být na základě výběrového řízení obsazeno.
18. Podle § 30 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě rozhodnutí o přijetí do služebního poměru kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje služební místo.
19. Podle § 30 odst. 2 písm. d) zákona o státní službě rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje služební místo.
20. Podle § 44 zákona o státní službě změnou služebního poměru je
 - a) vyslání na služební cestu,
 - b) přeložení,
 - c) zproštění výkonu služby,
 - d) zařazení na jiné služební místo,
 - e) změna doby trvání služebního poměru,
 - f) jmenování na služební místo představeného,
 - g) odvolání ze služebního místa představeného,
 - h) převedení na jiné služební místo,
 - i) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,
 - j) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené,
 - k) zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci,
 - l) zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby,
 - m) zastupování,
 - n) vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení,
 - o) vyslání do orgánu nebo instituce Evropské unie, mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí (dále jen "mezinárodní organizace"),
 - p) zkrácení služební doby,
 - q) přerušování výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže.
21. Podle § 61 odst. 1 zákona o státní službě státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě
 - a) ze zdravotních důvodů,
 - b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného,
 - c) v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace,
 - d) v důsledku uplynutí doby, na kterou byl státní zaměstnanec zařazen na služební místo nebo jmenován na služební místo představeného na dobu určitou, aniž by současně skončil jeho služební poměr,
 - e) z důvodu, že přestal splňovat požadavek podle § 25 odst. 5 písm. b),
 - f) z důvodu, že přestal splňovat požadavek státního občanství České republiky,
 - g) z důvodu, že odmítl uzavřít dohodu o zákazu konkurence nebo dohodu o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených státnímu zaměstnanci k vyúčtování, nebo
 - h) z důvodu, že nevykonával úspěšně úřednickou zkoušku nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat službu v jiném nebo dalším oboru služby.
22. Podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70

odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.

23. Podle § 70 odst. 3 zákona o státní službě nelze-li postupovat podle odstavce 1 v důsledku zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace nebo proto, že uplynula doba určitá, na kterou byl státní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 zařazen nebo jmenován na služební místo, anebo odpadne-li jiný důvod změny služebního poměru, pro který státní zaměstnanec nemohl vykonávat službu, zařadí se k výkonu služby na volné služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná. K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem.
24. Podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě státní zaměstnanec má zejména právo na plat a platový postup; platová třída státního zaměstnance odpovídá služebnímu místu v oboru služby, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován; změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy lze bez souhlasu státního zaměstnance provést jen v případech stanovených tímto zákonem nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu.
25. Na základě právě citovaných ustanovení má krajský soud za to, že obsahová náplň služebního místa je vymezena zejm. údajem o služebním místě obsaženém v oznámení o vyhlášení výběrového řízení podle § 24 odst. 7 písm. b) zákona o státní službě, resp. údajem obsaženým v rozhodnutí podle § 30 odst. 1 písm. d) nebo § 30 odst. 2 písm. d) zákona o státní službě.
26. Jedná se o obdobu „*druhu práce*“ ve smyslu § 34 odst. 1 písm. a) zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“). Dohoda o druhu práce je podle zákoníku práce esenciální náležitostí pracovního poměru, kterou nemůže zaměstnavatel jednostranně měnit. Zákoník práce přitom umožňuje sjednat druh práce široce (např. úředník) i úzce [výčtem konkrétních činností představující spíše tzv. popis práce ve smyslu § 37 odst. 1 písm. b) zákoníku práce].
27. Zákon o státní službě lze v jisté paralele se zákoníkem práce chápat tak, že informace státnímu zaměstnanci o tom, jakou práci bude pro stát vykonávat (odst. 25 tohoto odůvodnění) představuje nabídku státu (ofertu) uchazeči ve výběrovém řízení, kterou uchazeč svou účastí ve výběrovém řízení následně akceptuje.
28. Druh práce nelze podle zákoníku práce jednostranně měnit (nic ovšem nebrání dohodě zaměstnance a zaměstnavatele na změně druhu práce). Toto pravidlo chrání zaměstnance před převedením na práci, k jejímuž výkonu se zaměstnavateli nezavázal (zjednodušeně lze říci, že pokud se zaměstnanec zavázal pro zaměstnavatele vykonávat práci generálního ředitele, nelze mu uložit práci horníka v čelbě).
29. Je nutno zdůraznit, že jednostranná změna druhu práce je v právním řádu platném a účinném na dnešním území České republiky zapovězena již od počátku 19. století (srov. § 1151 císařského patentu č. 946/1811 Sb. z. s., obecného zákoníku občanského).
30. Za situace, kdy se žádná z účastnic nedovolává jiného dokumentu, vychází krajský soud z toho, že informace o tom, jakou práci bude pro stát vykonávat, dostala žalobkyně Popisem služební činnosti ze dne 30. 5. 2017, kdy tento popis přiřazený služebnímu místu č. 321493 obsahoval i odrážky 13. – 17. týkající se zastupování vedoucího oddělení.

31. Krajský soud zastává názor, že ani obsah služební činnosti státního zaměstnance nemůže stát jednostranně měnit. Pokud by snad opačný názor akceptoval, musel by připustit situaci, kdy by se žalovaná (Generální ředitelka Generálního finančního ředitelství) mohla bez svého souhlasu stát (ad absurdum) i „řadovou úřednicí“ Generálního finančního ředitelství.
32. Konečně zákon o státní službě upravuje změny služebního poměru, kdy v § 44 (citovaný v bodě 20. tohoto odůvodnění) jednostrannou změnu obsahové náplně služebního místa jako způsob změny služebního poměru nepředpokládá.
33. Jakkoli pak krajský soud zastává i názor, že ust. § 17 a § 18 zákona o státní službě striktně rozlišují mezi (novou) systemizací pro kalendářní rok (§ 17) a změnou systemizace poté, co byla schválena (§ 18), pročť pokládá argumentaci žalované ustanovením § 18 zákona o státní službě za zcela lichou (k takové situaci v posuzované věci nedošlo; žalovaná z § 18 zákona o státní službě dovozovala možnost snížení platové třídy právě o jednu bez souhlasu státního zaměstnance), nemůže – vycházející z fikce racionálního zákonodárce – přehlížet nedůslednost zákonodárce při užívání pojmů „systemizace“ a „změna systemizace“ v ostatních ustanoveních zákona o státní službě.
34. Krajský soud totiž pokládá za neudržitelný výklad, který by striktním odlišováním „systemizace“ a „změny systemizace“ znemožňoval státu systemizací pro nový kalendářní rok zrušit služební místo, resp. by znemožňoval státního zaměstnance, jehož služební místo bylo takto zrušeno, řádně převést [§ 61 odst. 1 písm. c), § 70 odst. 3 a contrario].
35. Obdobně – vzhledem k obecné ochraně zaměstnanců v právu České republiky – pokládá krajský soud za neúnosné, aby novou „systemizací“ mohlo být prolomeno právo státního zaměstnance na plat podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě.
36. Proto krajský soud uzavírá, že „změnou systemizace“ se v jiných ustanoveních zákona o státní službě, než jsou § 17 a § 18, rozumí i (nová) systemizace ve smyslu § 17, resp. její obsahová změna oproti systemizaci předchozí.
37. Stanovení odlišného obsahu služebního místa („druhu práce“) pak podle názoru krajského soudu představuje jednostrannou změnu služebního místa státem, která je bez souhlasu státního zaměstnance (v pracovněprávním náhledu bez dohody zaměstnance a zaměstnavatele na změně druhu práce) nemyslitelná, neboť právě obsahová náplň služebního místa je esenciální náležitostí vztahu státu a státního zaměstnance podle zákona o státní službě.
38. Na základě právě uvedeného dospěl krajský soud k závěru o tom, že státem jednostranně provedená změna služebního místa č. 321493 spočívající v obsahové odlišnosti mezi Popisem služební činnosti ze dne 30. 5. 2017 a Charakteristikou služebního místa státního zaměstnance, kterou žalobkyně převzala 13. 12. 2019, je bez souhlasu žalobkyně nepřípustná.
39. Krajský soud přitom vycházel i z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod č. 2/1993 Sb., podle něhož občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.
40. Jak uvedl Ústavní soud již v nálezu ze dne 12. 9. 2006 sp. zn. II. ÚS 53/06 (dostupný na nalus.usoud.cz): „Článek 21 odst. 4 Listiny se nevztahuje pouze na přístup k veřejné funkci ve smyslu vzniku funkce, ale zahrnuje i právo na její nerušený výkon včetně práva na ochranu

před protiprávním zbavením této funkce. Účast na správě věcí veřejných, která je smyslem celého článku 21, se nevyčerpává pouhým získáním funkce, nýbrž logicky trvá po celou dobu výkonu této funkce. Pokud je tedy tímto článkem Listiny sledováno umožnit občanům správu veřejných záležitostí, musí být subjekt vykonávající funkci nadán rovněž ochranou před libovůlí státu, která by mu mohla bránit ve výkonu veřejné funkce. Samotné právo na přístup k veřejným funkcím by nemělo smysl, pokud by neobsahovalo i ochranu v průběhu výkonu funkce.“

41. I nadále je proto třeba vycházet z Popisu služební činnosti ze dne 30. 5. 2017, tzn. z toho, že žalobkyni jsou uloženy všechny úkoly tam uvedené. Není-li (snad) stát schopen jí takové úkoly přidělovat, jedná se o překážku na straně státu, kterou nelze přičítat k tíži žalobkyně.
42. Pro postup v situaci, která v posuzovaném případě nastala, stanoví navíc zákon o státní službě (vyložený podle bodu 36. tohoto odůvodnění) jasná pravidla, kterým se žalovaná svým kreativním výkladem toliko brání.
43. Ust. § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě totiž výslovně umožňuje převést státního zaměstnance na jiné služební místo v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu (změny) systemizace, jak přiznává žalovaná i ve vyjádření k žalobě. Předvídat (případnou) nevýhodnost tohoto postupu vůči žalobkyni (jak se žalovaná pokouší ve vyjádření k žalobě) představuje nejen snahu o obhájení postupu contra legem, ale – z pohledu předvídaného obsazení služebního místa někým jiným – i o pouhou spekulaci.
44. Pro úplnost lze dodat jen, že převedení podle § 61 zákona o státní službě je postupem podobným postupu zaměstnavatele vůči odvolanému vedoucímu zaměstnanci, který se stal pro zaměstnavatele nadbytečným, upravenému § 73a odst. 2 zákoníku práce. Při provázanosti a celistvosti právního řádu České republiky proto lze usuzovat na to, že právě takový postup v situaci, která nastala v nyní posuzovaném případě, zákonodárce zamýšlel.
45. Závěr poradního sboru, tolik napadaný žalovanou, tedy poskytuje řešení vzniklého problému přesně podle zákona, bez potřeby kreativních výkladů žalované. Bylo jen na žalované, aby zvolila tento zákonem předvídaný postup. Tak však žalovaná neučinila.
46. Bylo-li tedy zachováno služební místo č. 321493 a k jeho změně došlo protizákonně, tzn. žalobkyni jsou dosud uloženy úkoly podle Popisu služební činnosti ze dne 30. 5. 2017 (srov. odst. 41. tohoto odůvodnění), nemá v zákoně oporu ani snížení její platové třídy, ani odnětí příplatku za vedení, ani změna služebního označení.
47. Krajský soud z uvedených důvodů shledal napadené rozhodnutí žalované nezákonným, pročež jej podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž je vázána právními názory vyjádřenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

F.

48. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo mu tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:
 - a) náklady právního zastoupení advokátkou
 -) odměna advokátky za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech

právní služby:

1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
3) účast u dnešního jednání	vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 300 Kč

□) paušální náhrada hotových výdajů advokátky ve výši 300 Kč / úkon	§ 13 odst. 3	
při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. □)	vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč

□) DPH 21% z částek uvedených pod písm. □)- □)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	2 142 Kč

b zaplacený soudní poplatek		3 000 Kč
-----------------------------	--	----------

)

<i>Celkem</i>		<i>15 342 Kč</i>
---------------	--	------------------

Soud proto uložil žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokátky, která žalobkyni v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 14. července 2020

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu